

แซคส์ ได้ปรับลดคาดการณ์อัตราการขยายตัวของจีดีพีในปีนี้ลงสู่ระดับ 10.1% จากเดิมที่คาดว่าจะขยายตัว 11.4% ขณะที่ราคาที่อยู่อาศัยในเมืองต่างๆ 70 เมืองของจีนเพิ่มขึ้น 11.4% เมื่อเทียบเป็นรายปีในเดือนมิถุนายน ซึ่งเป็นสถิติที่ชะลอตัวลงจากระดับการขยายตัวเดือนพฤษภาคมที่ 12.4% ส่วนราคาอสังหาริมทรัพย์ เดือนมิถุนายนอ่อนตัวลง 0.1% จากระดับเดือนพฤษภาคม

ธนาคารของจีนอาจเผชิญความเสี่ยงที่จะมีตัวเลขหนี้เสีย

ผลการสำรวจความคิดเห็นของธนาคารพาณิชย์ในประเทศจีน ซึ่งจัดทำโดย ไชน่า โอเรียนท์ แอสเซท แมเนจเม้นท์ คอร์ป พบว่าอุตสาหกรรมธนาคารของจีนอาจเผชิญความเสี่ยงที่จะมีตัวเลขหนี้เสียเพิ่มขึ้นในอีก 2-3 ปีข้างหน้า เนื่องจากธนาคารได้ปล่อยวงเงินกู้จำนวนมากในปี 2009 โดยคาดว่าตัวเลขหนี้เสียจะพุ่งขึ้นสูงสุดในปี 2012 โดยส่วนใหญ่จะเป็นเงินกู้ที่ปล่อยให้กับโครงการสาธารณูปโภคพื้นฐาน

อย่างไรก็ดี ธนาคารส่วนใหญ่ที่ร่วมในการสำรวจคาดว่า สัดส่วนหนี้เสียมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยในปีี้ สำหรับความเสี่ยงสูงสุดที่ธนาคารจะเผชิญ ได้แก่ ความเสี่ยงในการปล่อยเงินกู้ให้กับภาคอสังหาริมทรัพย์ เงินกู้ที่ปล่อยให้กับธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก และเงินกู้ที่ปล่อยให้กับธุรกิจสาขา ธนาคารเครดิต อกริโคล เปิดเผยว่า มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลจีนเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ อัตราการขยายตัวของสินเชื่อพุ่งสูงมาก ซึ่งถือเป็นสถานการณ์ที่อันตรายอย่างยิ่ง โดยธนาคารคาดว่าตัวเลขหนี้เสียในอุตสาหกรรมธนาคารของจีนจะพุ่งขึ้นอย่างรุนแรงในอีก 2-3 ปีข้างหน้า หลังจากอัตราการปล่อยสินเชื่อขยายตัวอย่างมาก นอกจากนี้ ธนาคารระบุว่า ความเสี่ยงของสินเชื่อที่ปล่อยให้กับบริษัทด้านการเงินของรัฐบาลท้องถิ่นนั้น ควรจับตามองเป็นพิเศษ

นายเต๋ ตง นักวิเคราะห์จากเครดิตสวิส คาดว่า **ตัวเลขหนี้ค้างชำระของบริษัทการเงินท้องถิ่นของจีนจะพุ่งขึ้นแตะระดับ 8 ล้านล้านหยวนภายในปีนี้ หรือคิดเป็นร้อยละ 19 ของยอดเงินกู้รวมในอุตสาหกรรมการเงิน และคิดเป็นร้อยละ 24 ของจีดีพีจีน** เขابอกด้วยว่า ยอดเงินกู้เหล่านี้จะกลายเป็นระเบิดเวลาที่จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจจีนในอีก 3 ปีข้างหน้า

ในมุมมองของนายอลัน กรีนสแปน อดีตประธานธนาคารกลางสหรัฐฯ (เฟด) กล่าวให้สัมภาษณ์กับ CNBC ไว้ว่า เศรษฐกิจสหรัฐฯ อาจเผชิญภาวะถดถอยอีกเป็นครั้งที่ 2 เนื่องจากการสต็อกสินค้าชะลอตัว ขณะที่การผลิตคงที่ โดยในเดือนมิถุนายนที่ผ่านมากระทรวงแรงงานสหรัฐฯ เปิดเผยถึงตัวเลขภาคเอกชนการจ้างงานที่เพิ่มขึ้นเพียง 83,000 ตำแหน่ง ซึ่งตัวเลขดังกล่าวน้อยกว่าที่นักวิเคราะห์คาดการณ์ไว้ ขณะที่ข้อมูลในตลาดอสังหาริมทรัพย์และภาคการผลิตสะท้อนถึงภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัว นอกจากนี้ กรีนสแปนยังบอกด้วยว่า เศรษฐกิจสหรัฐฯ ยังขาดความสมดุลอยู่มาก ในส่วนของกระแสเงินทุนหมุนเวียน ขณะที่สกุลเงินหยวนยังคงมีมูลค่าต่ำกว่าความเป็นจริงอย่างมาก **M&W**

ใครว่า บริษัทภิบาลดี มีแต่ต้นทุน

อาจจะสื่อให้ท่านทั้งหลายได้รับทราบว่า ปัจจุบันเรื่องบริษัทภิบาลหรือการกำกับดูแลกิจการแพร่หลายขนาดไหน ตั้งแต่ปี 2542 ก็มีการตั้งสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (IOD) ได้มีการพัฒนาหลักสูตร เกี่ยวกับบริษัทภิบาลและอบรมให้ความรู้แก่กรรมการทั้งหลายของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรรมการของรัฐวิสาหกิจ และกรรมการของบริษัทที่สนใจเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ เพื่อให้กรรมการเหล่านั้นเข้าใจบทบาทหน้าที่ และยอมรับพร้อมในการกำกับดูแลกิจการที่ตนนั่งเป็นกรรมการอยู่จะได้ทำหน้าที่ได้อย่างถูกต้อง สมสถานะ สมเกียรติก็ได้รับความเชื่อถือและไว้วางใจ

ปัจจุบันมีหลายองค์กรที่พยายามสร้างหลักสูตรแนวเดียวกับ IOD เพื่อนำไปฝึกอบรมให้กรรมการของรัฐวิสาหกิจ กรรมการของสมาคมวิทยาลัยเพื่อไปพัฒนาสถาบันระดับอุดมศึกษา นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมยังเปิดหลักสูตรปริญญาเอก สาขาธรรมาภิบาล ซึ่งขณะนี้มันักศึกษาหลายสิบท่าน พัฒนาการที่เห็นๆ อยู่ที่นี่จะพอชี้ให้เห็นได้อย่างเป็นรูปธรรมว่าการปฏิบัติตามหลักการบรรษัทภิบาลที่ดีน่าจะมีประโยชน์

อย่างไรก็ตาม ยังมีเจ้าของกิจการ กรรมการ และผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียนจำนวนไม่น้อยที่เห็นว่าการปฏิบัติตามหลักการบรรษัทภิบาลที่ดีมีแต่ค่าใช้จ่าย ทำให้มีต้นทุนสูงขึ้นไปทำให้เสียเปรียบคู่แข่ง ความเห็นเหล่านี้เป็นข้อเท็จจริงที่ต้องรับฟังและยอมรับว่ามีส่วนจริงอยู่ไม่น้อย บริษัทจดทะเบียนต้องมีผู้สอบบัญชีที่มีมาตรฐาน จึงต้องเสียค่าสอบบัญชีเพิ่มขึ้น ต้องมีขั้นตอนการปฏิบัติตามกฎระเบียบและกฎหมายมากขึ้น ทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายในเรื่องคนและเวลาที่ต้องมารับผิดชอบงานเพิ่มขึ้น ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเปิดเผยข้อมูล และระดับของข้อมูลที่เปิดเผยก็ทำให้คู่แข่งรู้ได้รู้ฟุ้งมากขึ้น ต้องเสียภาษีเต็มเม็ดเต็มหน่วย เสียเปรียบคู่แข่งทั้งในเรื่องข้อมูลและต้นทุนของคู่แข่ง ต้องจ้างกรรมการอิสระซึ่งเป็นบุคคลภายนอกเพิ่ม ทำให้แต่ละปีมีรายจ่ายค่าตอบแทนกรรมการเพิ่มอีกอย่างน้อยๆ หลายล้านบาท เหล่านี้คือต้นทุนค่าใช้จ่ายที่เห็นๆ ซึ่งปฏิเสธไม่ได้ว่าไม่จริง

เมื่อมีทั้งข้างเห็นประโยชน์และข้างเห็นว่ามีแต่เสียประโยชน์ จึงต้องมีกรบวกลบคูณหารแล้วหาผลลัพธ์ว่าได้มากกว่าเสียหรือไม่ ถ้าได้มากกว่าเสียก็น่าจะถือได้ว่ามีประโยชน์ตามประสบการณ์ของผมเห็นว่าการหาผลลัพธ์ไม่เจอเพราะค่าใช้จ่ายที่เกิด

จากการปฏิบัติตามหลักการบรรษัทภิบาลที่ดีเห็นได้ชัดเป็นรูปธรรม แต่ประโยชน์ที่ได้ส่วนใหญ่เห็นเป็นตัวเงินไม่ชัด ต้องมีความเข้าใจว่าสิ่งที่ได้คุ้มค่าคืออะไร ไม่อยากสรุปเองว่ามีประโยชน์คุ้มค่าอย่างไร ขอเอาตัวอย่างที่ได้จากคนปฏิบัติจริงมาให้ท่านพิจารณาเอาเองสัก 2-3 เรื่อง

เรื่องแรกได้จากการเข้าร่วมงานการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรระยะสั้น ซึ่งนำเสนอโดยมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมที่มีชื่อหลักสูตรว่า “ธรรมาภิบาลสำหรับนักบริหาร” ผมคงไม่พูดถึงเนื้อหาหลักสูตรว่ามีอะไร แต่ระหว่างการอภิปรายออกความเห็นได้ยินแว่วๆ จากคุณกมลวรรณ วิปลากร Executive Vice President และ CFO ของบริษัท ดิเออร์วัน กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) ว่า บริษัทตนปฏิบัติตามหลักการบรรษัทภิบาลที่ดีแล้วทำให้ลดต้นทุนค่าใช้จ่ายได้อย่างเป็นรูปธรรม จึงรีบไปขออนามบัตรและโทรฯ ไปขอความกรุณาให้ขยายความหน่อยว่าได้ทำอะไรไปบ้าง

บริษัทของเธอได้ปรับปรุงนโยบายและระบบ ระเบียบเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างตามหลักการบรรษัทภิบาลที่ดี มีการป้องกันความขัดแย้งทางผลประโยชน์ สร้างกรอบและหลักเกณฑ์รวมถึงกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างที่โปร่งใส สื่อและยืนยันกระบวนการที่โปร่งใสและเป็นธรรมในการคัดเลือกให้ผู้ขายสินค้าและบริการได้รับทราบ ผลที่ได้คือผู้เสนอขายสินค้าที่อาสาเป็นคู่แข่งกับเจ้าอื่นๆ มั่นใจว่าไม่เหนียวฟรี คือ เสนอราคาแล้วเอาราคาไปต่อรองที่อื่น ทำให้มีผู้สนใจเข้าเสนอราคามากขึ้น สุดท้ายได้ของดีราคาสมเหตุสมผลให้เลือกได้มากขึ้น ทำให้ได้ระยะหนึ่งเปรียบเทียบกับต้นทุนในอดีต เห็นได้ชัดเลยว่าซื้อของได้ต้นทุนต่ำลงแถมยังรู้จักมีพันธมิตรคู่ค้ามากขึ้น เท่านั้นยังไม่พอ ยังมีการสำรวจความพึงพอใจจากคู่ค้าปรากฏว่าได้รับความพึงพอใจและความไว้วางใจจากคู่ค้ามากขึ้น นี่แหละครับผลประโยชน์ที่เป็นรูปธรรมซึ่งสร้างความยั่งยืนให้กับธุรกิจในระยะยาวด้วย

“เมื่อมีทั้งข้างเกินประโยชน์และข้างเกินว่ามี แต่เสียประโยชน์ จึงต้องมีการบวกลบคูณหาร แล้วหาผลลัพธ์ว่าได้มากกว่าเสียหรือไม่ ถ้าได้มากกว่าเสียก็น่าจะถือได้ว่ามีประโยชน์ตามประสบการณ์ของผมเห็นว่า การหาผลลัพธ์ไม่เจอเพราะค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการปฏิบัติตามหลักการบรรษัทภิบาลที่ดีเห็นได้ชัดเป็นรูปธรรม แต่ประโยชน์ที่ได้ส่วนใหญ่เห็นเป็นตัวเงินไม่ชัด ต้องมีความเข้าใจว่าสิ่งที่ได้คุ้มค่าคืออะไร”

เรื่องที่สองเป็นเรื่องเกี่ยวกับระบบการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายใน เป็นเรื่องของโรงงานผลิตอาหารสำเร็จรูป เครื่องจักรที่ใช้ผลิตมีท่อลำเลียงวัตถุดิบไปตามกระบวนการผลิตจนออกมาเป็นอาหารสำเร็จรูป โดยสามัญสำนึกใครๆ ก็วางภาพได้ว่าในท่อต้องสะอาด ปราศจากเชื้อโรค ดังนั้น ในกระบวนการผลิตจึงมีการกำหนดว่าต้องล้างทำความสะอาดท่อและมีขั้นตอนการตรวจเช็คที่ต้องปฏิบัติตามกำหนดโดยเคร่งครัด มิฉะนั้น หากมีเชื้อโรคหรือสิ่งแปลกปลอมเจือปน สินค้าที่ผลิตอาจจำหน่ายไม่ได้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวง นี่คือความเสี่ยงและระบบการจัดการความเสี่ยงที่ต้องปฏิบัติ

การทำความสะอาดท่อและการตรวจเช็คสนิมและอายุการใช้งานท่อต้องมีค่าใช้จ่าย ปรากฏว่ามีโรงงาน 2 แห่งเกิดเรื่องคนละแบบ โรงงานแรกพนักงานควบคุมเครื่องจักรเร่งให้ได้ผลผลิตเพราะกลัวส่งสินค้าไม่ทัน เห็นว่าไม่ทำความสะอาดสักครึ่งเป็นบางส่วนคงไม่เป็นไร ผลก็คืออาหารที่ผลิตมีเชื้อโรคเจือปนถูกส่งคืนทั้งล็อตเสียหายและเสียความเชื่อถือในคุณภาพมาตรฐาน อีกโรงงานหนึ่งอยากประหยัดค่าใช้จ่ายตรวจเช็ค ไม่ทำตามขั้นตอนที่กำหนด สุดท้ายผลผลิตมีสิ่งสกปรกเจือปน ผลเสียเหมือนโรงงานแรก กรณีแรกขาดการปลูกจิตสำนึกและความเข้าใจ การต้องปฏิบัติตามขั้นตอน กฎระเบียบและความเสียหายที่จะเกิด กรณีหลังเจ้าของโรงงานโลกมากเสียน้อยเสียยาก เลยขาดจิตสำนึกเหมือนกรณีแรก

เรื่องสุดท้ายเพื่อนเล่าให้ฟังถึงความแสบของสาวนางหนึ่งบังเอิญว่าน่าจะเกี่ยวกับ CG และเป็นอุทธรณ์คดีดี เรื่องนี้ว่าสาวนางนี้เป็นสมุห์บัญชีของกิจการแห่งหนึ่ง เจ้าของเป็นคนเก่งค้าขายจนร่ำรวยพอสมควร ถ้าไรส่วนหนึ่งก็มาจากการหลบเลี่ยงภาษี คนที่ไม่มีจิตสำนึกต่อส่วนรวมก็ชมว่าแสบแสบนี้เก่ง แต่การโกงภาษีก็ต้องทำบัญชีเท็จ หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่ต้องอาศัยสมุห์บัญชี สาวคนนี้จึงกำความลับสุดเด็ด อาศัยถือไฟเด็ดจิงกล้าขยี้เงินเจ้าของ (เพราะไปมีแฟนชอบเล่นการพนัน) เจ้าของพูดไม่ออกเพราะกลัวความลับแตก ให้ขยี้ไปจนถึงครึ่งล้านบาท เกิดความรู้สึกเจ็บใจเพราะดูจากพฤติกรรมการขยี้แล้วคงไม่ได้คืน วันหนึ่งหงุดหงิดขอทวงเงินคืน ไม่ได้คืนจะใช้วิธีหักเงินเดือน หักโบนัส สาวเจ้าบอกว่าไม่คืนถ้าจะเอาคืนจะเปิดเผยเรื่องภาษีให้สรรพากร เจ็บใจมาก บอกว่าอย่างนี้อยู่ด้วยกันไม่ได้ จะให้สาวเจ้าออกจากงาน ด้วยความหวั่นใจจึงเสนอจ่ายชดเชยตามกฎหมายแรงงาน สาวน้อยบอกว่าได้ แต่ขอค่าปิดปากอีกห้าแสน โกรธจนพูดไม่ออก แต่ต้องยอม พยายามทำใจว่าโกงภาษีมานับสิบล้าน เช่นไหวไปหลายล้านยังมีส่วนเกินนับสิบล้าน ให้ไอ้สาวไปเผาผีก็ได้ ผลที่ได้คืออะไร เจ็บแค้น เจ็บใจจนเป็นโรคเครียด โรคความดัน เบาหวานตามมาติดๆ เวลาว่างนั่งสงสัยว่าไอ้สาวจะโทรฯ มารีดค่าปิดปาก สะดุ้งเครียดจนตัวสั่นทุกที คุ่มไหมหกรับ เหมือนกรรมตามสนองเลยนะ

ช่วยพิจารณาเอาเองนะครับว่า ปฏิบัติตามหลักการ CG แล้วคุ้มค่าหรือไม่เพียงใด ไม่ใช่มีกรณีนี้คุ้มค่าเรื่องเงินอย่างเดียววนะครับ ยังมีเรื่องสุขภาพจิต สุขภาพกาย ความทุกข์และความสุขที่เงินซื้อไม่ได้มาเกี่ยวข้องด้วยนะครับ MW